

ข้อบังคับสถาบันพระบรมราชชนก
ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันพระบรมราชชนก
กระทรวงสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๖๕

ตามที่สถาบันพระบรมราชชนก ได้ปรับเปลี่ยนสถานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทาง สังกัดกระทรวงสาธารณสุข และวิทยาลัยในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนกมีการจัดการศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จึงเห็นสมควรจัดทำข้อบังคับสถาบันพระบรมราชชนก ว่าด้วยการจัดการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข เพื่อให้การจัดการศึกษา ของสถาบันพระบรมราชชนกมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันของการศึกษา ที่มีการเปลี่ยนแปลง มุ่งเน้นยกระดับการศึกษาของสถาบันพระบรมราชชนกให้เป็นที่ยอมรับมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับประกาศคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันพระบรมราชชนก พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมติสภาสถาบันพระบรมราชชนก ในคราวประชุมครั้งที่ ๘ /๒๕๖๕ เมื่อวันที่พฤหัสบดี ที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๕ จึงออกข้อบังคับ ไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันพระบรมราชชนก ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ใช้บังคับตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“ส่วนราชการ” หมายความว่า สำนักงานอธิการบดี คณะ สำนัก และส่วนราชการที่เรียกชื่อ อย่างเป็นทางการอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และให้หมายความรวมถึงวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการในสังกัดคณะด้วย

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีสถาบันพระบรมราชชนก

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีในสถาบันพระบรมราชชนก

“คณะกรรมการประจำคณะ” หมายความว่า คณะกรรมการประจำคณะในสถาบันพระบรมราชชนก

“ผู้อำนวยการวิทยาลัย” หมายความว่า ผู้อำนวยการวิทยาลัยในสถาบันพระบรมราชชนก
“การจัดการศึกษา” หมายความว่า การบริหารจัดการ การเรียนการสอนในสถาบันพระบรมราชชนก
ที่ครอบคลุมตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

“หลักสูตร” หมายความว่า หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของคณะในสถาบัน
พระบรมราชชนก

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาที่ศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในหลักสูตร
ต่าง ๆ ของคณะในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข

ข้อ ๔ ผู้อำนวยการวิทยาลัยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยมีอำนาจออก
แนวทางปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับนโยบายของคณะและสถาบัน กฎหมาย และระเบียบแบบแผน
ของทางราชการ โดยไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่ง
เพื่อปฏิบัติการตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้สภาสถาบันมีอำนาจตีความหรือวินิจฉัยชี้ขาด
คำวินิจฉัยชี้ขาดของสภาสถาบันให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๒

คณะกรรมการ

ข้อ ๖ คณะมีหน้าที่หลักในการผลิตบัณฑิต การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการ
ทางวิชาการ และทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยคณะกรรมการประจำคณะตามข้อบังคับสถาบันพระบรมราชชนก
ว่าด้วยคณะกรรมการประจำคณะ พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๗ ให้มีคณะกรรมการระดับวิทยาลัย ทำหน้าที่ในการบริหารการจัดการศึกษาของ
วิทยาลัยในสังกัดสถาบัน ประกอบด้วย

(๑) คณะกรรมการบริหารวิทยาลัย เสนอต่อคณะบดี โดยความเห็นชอบจาก
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเพื่อแต่งตั้ง ประกอบด้วย

(ก) ผู้อำนวยการวิทยาลัย เป็นประธาน

(ข) กรรมการโดยคัดเลือกจากผู้มีตำแหน่งทางการบริหารในวิทยาลัย ได้แก่
รองผู้อำนวยการวิทยาลัย ประธานหลักสูตร หัวหน้าสาขาวิชา และหัวหน้าฝ่ายหรือหัวหน้างานตามหลักเกณฑ์
ที่วิทยาลัยกำหนด ไม่เกินสิบห้าคน

(ค) กรรมการที่เป็นข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข
พนักงานสถาบัน และลูกจ้างของวิทยาลัยที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำ ตามหลักเกณฑ์ที่วิทยาลัยกำหนด
โดยมาจากกระบวนการสรรหาที่อาจารย์ของวิทยาลัยมีส่วนร่วม ไม่เกินสามคน

(ง) กรรมการที่เป็นข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข พนักงานสถาบัน และลูกจ้างของวิทยาลัยที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นบุคลากรสายสนับสนุนตามจำนวนที่วิทยาลัย กำหนด โดยมาจากกระบวนการสรรหาที่บุคลากรสายสนับสนุนของวิทยาลัยมีส่วนร่วม

ให้ประธานแต่งตั้งกรรมการเป็นเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ ตำแหน่งละหนึ่งคน

(๒) คณะกรรมการบริหารหลักสูตร เสนอต่อคณบดี โดยความเห็นชอบจาก ผู้อำนวยการวิทยาลัยเพื่อแต่งตั้ง ประกอบด้วย

(ก) รองผู้อำนวยการวิทยาลัยที่รับผิดชอบการจัดการศึกษา เป็นประธาน

(ข) ประธานหลักสูตร หัวหน้าสาขาวิชา หัวหน้าภาควิชาหรือตำแหน่งเทียบเท่า เป็นกรรมการ

(ค) หัวหน้างานที่รับผิดชอบการวัดและประเมินผล เป็นกรรมการ

(ง) ผู้แทนอาจารย์ที่รับผิดชอบหลักสูตร เป็นกรรมการ

(จ) อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร จำนวน ๑ คน เป็นกรรมการ

ให้ประธานแต่งตั้งกรรมการเป็นเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ ตำแหน่งละหนึ่งคน

ข้อ ๘ คณะกรรมการ ตามข้อ ๗ มีหน้าที่ ดังนี้

(๑) คณะกรรมการบริหารวิทยาลัย มีหน้าที่

(ก) ให้คำแนะนำหรือความเห็นต่อผู้อำนวยการเกี่ยวกับนโยบายในการดำเนินงาน ตามพันธกิจของวิทยาลัยและนโยบายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(ข) ให้คำแนะนำหรือความเห็นต่อผู้อำนวยการวิทยาลัยในการออกระเบียบ หลักเกณฑ์ หรือแนวทางปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับนโยบาย กฎหมาย และระเบียบแบบแผน ของทางราชการ

(ค) จัดทำแผนกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน และแผนปฏิบัติงานประจำปี รวมทั้ง คำของบประมาณของวิทยาลัย เสนอคณะกรรมการประจำคณะ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และกำกับ ติดตามการดำเนินงานตามที่กำหนด

(ง) ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการปฏิบัติในการบริหาร งานบุคคลและส่งเสริมสนับสนุนการบริหารงานบุคคลอย่างมีธรรมาภิบาล

(จ) สนับสนุน และกำกับติดตามการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัย

(ฉ) ให้ความเห็นชอบในการตัดสินใจการประเมินผลการศึกษาตามที่กำหนดไว้ ในข้อบังคับนี้

(ช) เสนอรายชื่อผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะสำเร็จการศึกษา ต่อคณะกรรมการ ประจำคณะ เพื่อพิจารณากลับกรองการสำเร็จการศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนด

(ซ) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ หรือตามที่วิทยาลัย ขอคำแนะนำหรือความคิดเห็น

(๒) คณะกรรมการบริหารหลักสูตร มีหน้าที่

(ก) วางแผนการบริหารหลักสูตร

(ข) ควบคุม กำกับ ติดตามการดำเนินงานตามแผนของหลักสูตร ให้เป็นไปตามการประกันคุณภาพของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

(ค) ติดตามผลการใช้หลักสูตรและนำผลการประเมินมาพัฒนาหลักสูตร และการเรียนการสอน

(ง) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๙ คณะกรรมการตามข้อ ๗ มีวาระ ดังนี้

(๑) คณะกรรมการบริหารวิทยาลัย มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี ทั้งนี้ หากผู้อำนวยการวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่ง ให้คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่งด้วย

(๒) คณะกรรมการบริหารหลักสูตร มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละห้าปี ตามวงรอบการปรับปรุงหลักสูตร ทั้งนี้ หากมีการปรับปรุงหลักสูตรอาจพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตรชุดใหม่ได้

ข้อ ๑๐ นอกจากพ้นตำแหน่งตามวาระ คณะกรรมการตามข้อ ๗ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) พ้นจากตำแหน่งในหน้าที่ที่ตนดำรงตำแหน่งตามข้อ ๗

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษที่เป็นความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่กรรมการพ้นตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งทดแทนให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งนั้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

ข้อ ๑๒ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ สำหรับการประชุมของคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย ให้มอบหมายรองผู้อำนวยการวิทยาลัยผู้ใดผู้หนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมและคณะกรรมการบริหารหลักสูตรให้กรรมการในที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

หมวด ๓

ระบบการศึกษาและโครงสร้างหลักสูตร

ข้อ ๑๓ คุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง กำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีคุณภาพครอบคลุมอย่างน้อย ๔ ด้าน คือ

(๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่ดี ภูมิใจและรักษาเอกลักษณ์ของชาติไทย เคารพกฎหมาย เคารพสิทธิของผู้อื่น มีความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ของตนเองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสาธารณะและมีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม

(๒) ด้านความรู้ ได้แก่ ความรู้ทางทฤษฎีและเทคนิคเชิงลึกภายใต้ขอบเขต ของงานอาชีพ รวมทั้งความรู้ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในระดับที่เชื่อมโยง กับการทำงาน

(๓) ด้านทักษะ ได้แก่ ทักษะในการปรับใช้กระบวนการปฏิบัติงานให้เหมาะสม ทักษะด้านความปลอดภัยที่เชื่อมโยงกันในการทำงานที่หลากหลาย ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทักษะการคิด วิเคราะห์และการแก้ปัญหา ทักษะในการวางแผน การบริหารจัดการ การประสานงาน และการประเมินผล ในการปฏิบัติงานด้วยตนเอง

(๔) ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ ได้แก่ สามารถปฏิบัติงาน ตามแบบแผนและปรับตัวภายใต้ความเปลี่ยนแปลง สามารถแก้ปัญหาที่ไม่คุ้นเคยหรือซับซ้อนและเป็นนามธรรม เป็นบางครั้ง

ข้อ ๑๔ โครงสร้างหลักสูตร

(๑) หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง ประกอบด้วยกลุ่มวิชาเพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้มีทักษะ ในการปรับตัวและดำเนินชีวิตในสังคมสมัยใหม่ เห็นคุณค่าของตนเองและการพัฒนาตน มีความใฝ่รู้ แสวงหาและพัฒนาความรู้ใหม่ มีความสามารถในการใช้เหตุผล การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหาและ การจัดการ มีทักษะ ในการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีคุณธรรม จริยธรรม มนุษยสัมพันธ์ รวมถึงความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม รวมไม่น้อยกว่า ๑๘ หน่วยกิต

การจัดวิชาในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง สามารถทำได้ในลักษณะเป็นรายวิชา หรือลักษณะบูรณาการให้ครอบคลุมกลุ่มวิชาภาษาไทย กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ ในสัดส่วนที่เหมาะสมเพื่อให้บรรลุ จุดประสงค์ของหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง

(๒) หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ ประกอบด้วย กลุ่มวิชาที่พัฒนาผู้เรียนให้เกิด สมรรถนะวิชาชีพ มีความรู้ ความสามารถในการคิด บูรณาการความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานด้วยความ รับผิดชอบและความปลอดภัย เพื่อประยุกต์สู่อาชีพ รวมไม่น้อยกว่า ๕๖ หน่วยกิต ประกอบด้วย ๕ กลุ่ม ดังนี้

(ก) กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า ๑๕ หน่วยกิต

(ข) กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ ไม่น้อยกว่า ๒๑ หน่วยกิต

(ค) กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเลือก ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

(ง) ฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ จำนวน ๔ หน่วยกิต

(จ) โครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ จำนวน ๔ หน่วยกิต

ทั้งนี้ ในการกำหนดให้เป็นสาขาวิชาใด ต้องมีจำนวนหน่วยกิตของกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพ พื้นฐานและกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะในสาขาวิชานั้น รวมกันไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต

(๓) หมวดวิชาเลือกเสรี ประกอบด้วย รายวิชาที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ เพื่อการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ รวมไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

(๔) กิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นส่วนที่ส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะแกนกลางหรือสมรรถนะวิชาชีพ ผู้เรียนทุกคนต้องเข้าร่วมกิจกรรมอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๒ ชั่วโมงทุกภาคการศึกษา กิจกรรมเสริมหลักสูตรนี้ ไม่นับหน่วยกิต

ข้อ ๑๕ การจัดอัตราส่วนของเวลาการเรียนรู้ภาคทฤษฎีต่อภาคปฏิบัติในหมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ ประมาณ ๔๐ ต่อ ๖๐ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับลักษณะหรือกระบวนการจัดการเรียนรู้ของแต่ละสาขาวิชา

ข้อ ๑๖ การพัฒนาคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษาและการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

(๑) วิทยาลัยอาจมีความร่วมมือในการจัดการศึกษากับสถานประกอบการ โดยสามารถจัดได้ใน ๒ ลักษณะ ได้แก่ การฝึกอาชีพในการศึกษาระบบทวิภาคี และการฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพในการศึกษาในระบบ ตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

(๒) วิทยาลัยต้องจัดเตรียมความพร้อมในด้านอาคารสถานที่ ครุภัณฑ์ อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาให้เหมาะสม สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนในแต่ละลักษณะการผลิตและการพัฒนาผู้เรียน

(๓) วิทยาลัยต้องกำหนดวิธีการพัฒนาคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษาและการจัดการเรียน การสอนเพื่อพัฒนาคุณลักษณะให้ตรงตามศักยภาพของผู้เรียน และระดับคุณวุฒิของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

(๔) วิทยาลัยต้องจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ โดยให้ผู้เรียนจัดทำโครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพที่สอดคล้องกับสาขาวิชาที่เรียน

(๕) วิทยาลัยต้องจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อส่งเสริมสมรรถนะแกนกลางและสมรรถนะวิชาชีพ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ระเบียบวินัย ปลูกฝังจิตสำนึกและจิตอาสา เสริมสร้างการเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลกในด้านการรักชาติ เทิดทูนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทฤษฎีวิทยาศาสตร์ ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ ส่งเสริมการดำรงตน ตามหลักปรัชญา

ของเศรษฐกิจพอเพียงและส่งเสริม ให้ผู้เรียนทำงานโดยใช้กระบวนการกลุ่ม ในการบริการวิชาการ วิชาชีพ หรือทำประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม

(๖) วิทยาลัยต้องจัดให้ผู้เรียนได้รับการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

ข้อ ๑๗ การประกันคุณภาพของหลักสูตร ให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบการประกันคุณภาพของหลักสูตร ให้เป็นไปตามระบบการประกันคุณภาพหลักสูตรของสถาบัน โดยมีองค์ประกอบในการประกันคุณภาพ อย่างน้อย ๔ ด้าน คือ

- (๑) หลักสูตรที่ยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ
- (๒) อาจารย์ ทรัพยากรและการสนับสนุน
- (๓) วิธีการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล
- (๔) ผู้สำเร็จการศึกษา

ข้อ ๑๘ ระบบการศึกษา

(๑) การจัดการศึกษาในระบบและระบบทวิภาคี ให้ใช้ระบบทวิภาค โดยกำหนดให้ ๑ ปีการศึกษาแบ่งเป็น ๒ ภาคการศึกษา และใน ๑ ภาคการศึกษา มีระยะเวลาจัดการศึกษารวมการวัดผล ๑๘ สัปดาห์

สำหรับการจัดการศึกษาในรูปแบบอื่น วิทยาลัยโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะจะต้องแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับระบบการศึกษานั้นให้ชัดเจน ประกอบด้วย การแบ่งภาคการศึกษา ระยะเวลาการศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา การคิดหน่วยกิตรายวิชา รวมทั้งการเทียบเคียงหน่วยกิตระบบดังกล่าวกับระบบทวิภาค

(๒) การจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เรื่อง มาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี พ.ศ. ๒๕๖๓ หรือตามที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกาศเปลี่ยนแปลง ที่มีผลบังคับใช้ในขณะนั้น

(๓) หลักเกณฑ์การกำหนดหน่วยกิตแต่ละรายวิชา มีดังนี้

(ก) รายวิชาทฤษฎีที่ใช้เวลาในการบรรยายหรืออภิปราย ๑ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ ๑๘ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(ข) รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการทดลองหรือฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ ๒ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ ๓๖ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(ค) รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติในสถานที่ฝึกปฏิบัติงาน หรือภาคสนาม ๓ ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ หรือ ๕๔ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(ง) การฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพในสถานประกอบการ ที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๕๔ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(จ) การทำโครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ ที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๕๔ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

(๔) จำนวนหน่วยกิตรวมและระยะเวลาการศึกษา ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมระหว่าง ๘๐ - ๙๐ หน่วยกิต ใช้ระยะเวลาการศึกษา ๔ ภาคการศึกษา ทั้งนี้ ให้เรียนได้ไม่เกิน ๘ ภาคการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนแบบเต็มเวลา และไม่เกิน ๑๒ ภาคการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียน แบบไม่เต็มเวลา

กรณีหลักสูตรสาขาวิชาที่มีความจำเป็นต้องกำหนดจำนวนหน่วยกิตรวมและระยะเวลาการศึกษาเกินกว่าที่กำหนด ให้คณะเสนอขออนุมัติต่อสภาสถาบัน และคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นกรณีไป

(๕) หลักสูตรสาขาวิชาที่มีความจำเป็นต้องกำหนดรายวิชาในกลุ่มปรับพื้นฐานวิชาชีพ ให้เพิ่มจำนวนหน่วยกิตได้ ไม่เกิน ๑๒ หน่วยกิต และไม่นำไปคิดเป็นหน่วยกิตรวมของหลักสูตร

ข้อ ๑๙ การรับสมัครบุคคลเข้าศึกษาทุกหลักสูตร ให้เป็นไปตามประกาศของสถาบัน

ข้อ ๒๐ คุณสมบัติผู้เข้าศึกษาหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

(๑) จะต้องเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

(๒) เป็นผู้ที่สุขภาพร่างกายและจิตใจสมบูรณ์ มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม ไม่มีความพิการหรือผิดปกติทางด้านร่างกายและจิตใจ อันเป็นอุปสรรคต่อการศึกษา และการประกอบวิชาชีพ

(๓) เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติอื่นตามเกณฑ์คุณสมบัติผู้เข้าศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือตามประกาศของสถาบัน

ข้อ ๒๑ การลงทะเบียน ดังนี้

(๑) การลงทะเบียนเรียนเต็มเวลาให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต และไม่เกิน ๒๒ หน่วยกิต ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ

ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น การลงทะเบียนเรียนที่มีจำนวนหน่วยกิตแตกต่างไปจากเกณฑ์ข้างต้นก็อาจทำได้ แต่ต้องไม่กระทบกระเทือนต่อมาตรฐานและคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ ต้องเรียนให้ครบตามจำนวนหน่วยกิตที่ระบุไว้ในหลักสูตร โดยได้รับอนุมัติจากคณบดีผ่านความเห็นชอบของผู้อำนวยการวิทยาลัย

(๒) การลงทะเบียนเรียนรายวิชา ในกรณีที่ไม่ขอรับผลการประเมินเป็นลำดับชั้น ให้กระทำโดยการยื่นคำร้องต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการลงทะเบียนของวิทยาลัย พร้อมทั้งได้รับการอนุมัติจากผู้อำนวยการวิทยาลัยโดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ทั้งนี้ จำนวนหน่วยกิตทั้งหมดจะต้องไม่เกินจำนวนที่ระบุไว้ใน (๑)

(๓) การลงทะเบียนและการชำระค่าธรรมเนียมการศึกษา อัตราการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา ให้เป็นไปตามที่สถาบันกำหนด

หมวด ๔
ระบบการประเมินผลการศึกษา

ข้อ ๒๒ ระบบการประเมินผลการศึกษา

(๑) นักศึกษาจะเข้าสอบในรายวิชาใดต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดของรายวิชานั้น ในกรณีที่นักศึกษามีเวลาเรียนต่ำกว่านี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย

(๒) ระบบการให้คะแนนของแต่ละรายวิชา ให้ใช้ระบบตัวอักษร (Letter Grade) แสดงระดับคะแนน (Grade) ซึ่งมีความหมายและค่าระดับคะแนน ดังนี้

	ความหมาย	ค่าระดับคะแนน
A	ดีเยี่ยม (Excellent)	๔.๐๐
B+	ดีมาก (Very Good)	๓.๕๐
B	ดี (Good)	๓.๐๐
C+	ค่อนข้างดี (Fairly Good)	๒.๕๐
C	พอใช้ (Fair)	๒.๐๐
D+	อ่อน (Poor)	๑.๕๐
D	อ่อนมาก (Very Poor)	๑.๐๐
F	ตก (Fail)	๐
S	พึงพอใจ (Satisfactory)	-
U	ไม่พึงพอใจ (Unsatisfactory)	-
I	ยังไม่สมบูรณ์ (Incomplete)	-
P	การศึกษายังไม่สิ้นสุด (In progress)	-
E	มีเงื่อนไข (Condition)	-
W	การถอนรายวิชา (Withdrawn)	-
X	ไม่รายงานผล (No report)	-
AU	ร่วมฟังบรรยาย (Audit)	-
NC	การศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิต (Non-credit)	-
CP	เทียบโอนหน่วยกิต (Credit pass)	-

(๓) การตัดสินผลการศึกษา มีหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

(ก) ผลการเรียนรู้ในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ กลุ่มฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ และโครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ ไม่ต่ำกว่าระดับคะแนน C และในกลุ่มวิชาอื่น ๆ ไม่ต่ำกว่าระดับคะแนน D

(ข) กรณีผลการเรียนรายวิชาไม่ผ่านเกณฑ์ประเมินผล หลังสอบแก้ตัวผ่านให้ได้รับการพิจารณาผลการเรียนในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ กลุ่มฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ และโครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ ไม่สูงกว่าระดับคะแนน C ในกลุ่มวิชาอื่นๆ ไม่สูงกว่าระดับคะแนน D

(๔) การให้ระดับคะแนน F กระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

(ก) เข้าสอบและได้ผลการสอบและหรือมีผลงานที่ประเมินผลว่าไม่ผ่านเกณฑ์

(ข) ขาดสอบโดยไม่มีเหตุผลอันควรและไม่ได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการวิทยาลัยหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

(ค) ทำผิดระเบียบการสอบและคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย หรือคณะกรรมการอื่นที่ได้รับมอบหมายตัดสินให้ตก

(ง) เปลี่ยนจากระดับคะแนน I หรือ E เป็นระดับคะแนนไม่ได้ภายใน ๔ สัปดาห์ หลังสิ้นสุดภาคการศึกษานั้น

(จ) กรณีที่ได้ระดับคะแนน E สอบแก้ตัว ๒ ครั้งแล้วไม่ผ่าน

(๕) การให้ระดับคะแนน S และ U ใช้เฉพาะบางรายวิชาที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตรและประเมินผลด้วยอักษร S และ U ไม่มีการประเมินผลเป็นค่าระดับคะแนน

(๖) การให้ระดับคะแนน I กระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

(ก) ป่วยจนไม่สามารถเข้าสอบได้ และได้ปฏิบัติตามข้อ ๒๙ และข้อ ๓๐ ในข้อบังคับนี้

(ข) ขาดสอบโดยเหตุสุดวิสัย ซึ่งมีหลักฐานที่เชื่อถือได้ และได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการวิทยาลัยหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

(ค) ทำงานหรือปฏิบัติงานที่เป็นส่วนประกอบของการศึกษายังไม่สมบูรณ์และอาจารย์ผู้สอนเห็นสมควรให้รอผลการศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารวิทยาลัยหรือคณะกรรมการอื่นที่ได้รับมอบหมาย

(ง) การให้ระดับคะแนน I ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอนและการอนุมัติจากผู้อำนวยการวิทยาลัย นักศึกษาจะต้องดำเนินการขอรับการวัดและประเมินผลเพื่อแก้ระดับคะแนน I ให้สมบูรณ์ภายใน ๔ สัปดาห์ หลังสิ้นสุดภาคการศึกษานั้น หากพ้นกำหนดดังกล่าว วิทยาลัยจะเปลี่ยนอักษร I เป็นระดับคะแนน F หรือ U

(๗) การให้ระดับคะแนน P กระทำได้กรณีที่รายวิชานั้นยังมีการเรียนการสอนต่อเนื่องอยู่และไม่มี การวัดและประเมินผลภายในภาคการศึกษาที่ลงทะเบียน ทั้งนี้ให้ใช้เฉพาะบางรายวิชาที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร อักษร P จะเปลี่ยนก็ต่อเมื่อมีการวัดและประเมินผล ภายในระยะเวลาไม่เกินวันสุดท้ายของการสอบปลายภาคของปีการศึกษาถัดไป หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว วิทยาลัยจะเปลี่ยนอักษร P เป็นระดับชั้น F หรืออักษร U

(๘) การให้ระดับคะแนน E กระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

(ก) ผลการสอบของแต่ละรายวิชาที่คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยหรือคณะกรรมการอื่นที่ได้รับมอบหมาย พิจารณาเห็นว่ายังไม่สมควรให้ตก ควรให้โอกาสแก้ตัว

(ข) การเปลี่ยนระดับคะแนน E สามารถสอบแก้ตัวได้ ๒ ครั้ง และเปลี่ยนระดับคะแนนได้ไม่เกินระดับคะแนน C ในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ กลุ่มฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ และโครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ ไม่เกินระดับคะแนน D ในกลุ่มวิชาอื่น ๆ ทั้งนี้ จะต้องกระทำให้เสร็จสิ้นภายใน ๔ สัปดาห์ หลังสิ้นสุดภาคการศึกษานั้น

(๙) การให้ระดับคะแนน W กระทำได้กรณีต่อไปนี้

(ก) นักศึกษาได้ถอนรายวิชาที่ลงทะเบียนตามเงื่อนไขการลงทะเบียน

(ข) นักศึกษาลงทะเบียนผิดเงื่อนไขและเป็นโมฆะ

(ค) นักศึกษาถูกสั่งพักการศึกษาในภาคการศึกษานั้น

(๑๐) การคำนวณคะแนนเฉลี่ย (Grade Point Average, GPA) กระทำเมื่อสิ้นสุดแต่ละภาคการศึกษา โดยมีวิธีคิดดังนี้

(ก) ให้เอาผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างค่าระดับคะแนนกับจำนวนหน่วยกิต แต่ละรายวิชาที่มีการประเมินผลเป็นค่าคะแนนเป็นตัวตั้งหารด้วยผลรวมของจำนวนหน่วยกิตในแต่ละภาคการศึกษา

(ข) การคำนวณคะแนนเฉลี่ย ให้ตั้งหารถึงจุดทศนิยม ๓ ตำแหน่ง และให้ปัดเศษทศนิยมที่มีค่าตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป เพื่อให้เหลือทศนิยม ๒ ตำแหน่ง

(๑๑) การคำนวณคะแนนเฉลี่ยสะสม (Cumulative Grade Point Average, CGPA) กระทำเมื่อเรียนจบตลอดหลักสูตรโดยมีวิธีคิด ดังนี้

(ก) ให้เอาผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างค่าระดับคะแนนกับจำนวนหน่วยกิต แต่ละรายวิชาที่มีการประเมินผลเป็นค่าคะแนนเป็นตัวตั้งหารด้วยจำนวนหน่วยกิตสะสม

(ข) การคำนวณคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้ตั้งหารถึงทศนิยม ๓ ตำแหน่ง และให้ปัดเศษทศนิยมที่มีค่าตั้งแต่ห้าขึ้นไป เพื่อให้เหลือทศนิยม ๒ ตำแหน่ง

(ค) การนับจำนวนหน่วยกิตสะสมเพื่อให้ครบหลักสูตร ให้นำเฉพาะหน่วยกิตของรายวิชา ที่สอบได้เท่านั้น

(ง) กรณีที่เรียนซ้ำในรายวิชาใด ให้ใช้ระดับคะแนนที่ได้ครั้งสุดท้าย มาคำนวณคะแนนเฉลี่ยสะสม

(จ) ระดับคะแนน S U I P และ W จะไม่นำมาคำนวณคะแนนเฉลี่ยสะสม

(๑๒) การลงทะเบียนเรียนซ้ำรายวิชา แบ่งได้ ๒ กรณี

(ก) กรณีได้ระดับคะแนน F ให้ลงทะเบียนเรียนใหม่ (Repeat) ได้ไม่เกิน ๑ ครั้ง หากนักศึกษาไม่ผ่านและคะแนนเฉลี่ยรวมเกิน ๒.๐๐ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย หรือคณะกรรมการอื่นที่ได้รับมอบหมาย

(ข) กรณีปรับระดับคะแนนให้สูงขึ้น (Regrade) ให้ลงทะเบียนเรียนได้ในรายวิชาที่ได้คะแนนตั้งแต่ระดับคะแนน C ลงมาได้ไม่เกิน ๑ ครั้ง โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย หรือคณะกรรมการอื่นที่ได้รับมอบหมาย

(๑๓) การเลื่อนชั้นกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

(ก) ต้องสอบได้ทุกวิชาในปีการศึกษานั้น ๆ และ

(ข) คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐

(๑๔) การทำเงื่อนไขในการเลื่อนชั้นมีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(ก) ผลการเรียนบางวิชาได้ระดับคะแนน F แต่คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐

(ข) คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๑.๙๕

(ค) คะแนนเฉลี่ยสะสม ๑ ปีการศึกษา ที่อยู่ระหว่างการทำเงื่อนไขจะต้องไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐ จึงจะเลื่อนชั้นได้ มิฉะนั้นจะต้องเรียนซ้ำชั้นในปีที่อยู่ระหว่างการทำเงื่อนไข

(๑๕) การเรียนซ้ำชั้นกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

(ก) คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๐๐ ยกเว้นกรณีที่ทำเงื่อนไข

(ข) การเรียนซ้ำชั้นให้เลือกเรียนซ้ำเฉพาะในรายวิชาที่ได้ระดับคะแนนต่ำกว่า B ในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ กลุ่มฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ และโครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ และต่ำกว่าระดับคะแนน C ในกลุ่มวิชาอื่น ๆ

(ค) ในการเรียนซ้ำชั้นแต่ละชั้นปี ซ้ำชั้นได้ไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา

(๑๖) การเลื่อนชั้น การทำเงื่อนไข การเรียนซ้ำชั้นและการลงทะเบียนเรียนเพื่อปรับระดับคะแนนต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย

ข้อ ๒๓ การสำเร็จการศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษาต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) คะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐

(๒) จำนวนปีที่เรียนไม่เกินระยะเวลาที่เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรกำหนด

(๓) สอบได้จำนวนหน่วยกิตครบตามหลักสูตร

(๔) สอบผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

(๕) ผ่านเกณฑ์ภาษาอังกฤษ ตามประกาศของสถาบัน

(๖) ต้องชำระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการศึกษาครบตามที่กำหนด

ข้อ ๒๔ ผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมสูงสุดในแต่ละหลักสูตร ให้ได้รับรางวัลเหรียญทอง

หากคะแนนเฉลี่ยสะสมเท่ากัน ให้พิจารณาคะแนนเฉลี่ยสะสมเทียบถึงทศนิยมตำแหน่งที่สามเป็นผู้ได้รับรางวัลเหรียญทอง และหากเท่ากันอีกให้เทียบคะแนนเฉลี่ยสะสมของหมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ เป็นผู้ได้รับรางวัลเหรียญทอง

หมวด ๕
การฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๒๕ นักศึกษาฟื้นฟูสภาพจากการเป็นนักศึกษา เมื่อ

(๑) สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

(๒) ได้รับอนุมัติให้ลาออก

(๓) ไม่ผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผล ในกรณีต่อไปนี้

(ก) คะแนนเฉลี่ยสะสมเมื่อสิ้นภาคการศึกษาที่ ๒ ของชั้นปีที่ ๑ ต่ำกว่า ๑.๗๕

(ข) จำนวนปีที่เรียนเกินกว่าระยะเวลาที่เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรกำหนด และแต่ละชั้นปีเข้าชั้นได้ไม่เกินหนึ่งครั้ง

(ค) ไม่สามารถแก้ระดับคะแนนให้เป็น C ในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ ฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ และโครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ และ D ในหมวดวิชาอื่น ๆ ได้

(ง) กรณีที่เข้าชั้นมาแล้วและคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ถึง ๒.๐๐ ให้ฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษา

(๔) ไม่ชำระค่ารักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษา ในระหว่างที่ได้รับอนุญาตให้ลาพักการศึกษา ตามระเบียบ หรือประกาศของสถาบัน

(๕) ไม่ชำระค่าใช้จ่ายในการศึกษาตามประกาศของสถาบัน

(๖) ถูกพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีอาญา เว้นแต่ความผิดโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) เหตุสุดวิสัยหรือป่วยเรื้อรัง และแพทย์ที่คณะกรรมการบริหารวิทยาลัยกำหนดได้ลงความเห็นที่ไม่สามารถศึกษาต่อได้

(๘) กระทบความผิดทางวินัย และได้รับการพิจารณาโทษให้ฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษา

(๙) ตาย

ข้อ ๒๖ การฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษาตามข้อ ๒๕ (๒) ให้มีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยอนุมัติให้ลาออก

ข้อ ๒๗ การฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษาตามข้อ ๒๕ (๓) (๔) (๕) (๗) และ (๘) ให้มีผลนับตั้งแต่วันที่อธิการบดีหรือผู้ได้รับมอบอำนาจอนุมัติให้ฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๒๘ การฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษาตามข้อ ๒๕ (๖) ให้มีผลนับตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด

หมวด ๖
การลาและการให้พักการศึกษา

ข้อ ๒๙ การลาป่วย ลากิจ ให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) นักศึกษาลากิจกับอาจารย์ผู้สอน และอาจารย์ผู้สอนรายงานต่อรองผู้อำนวยการวิทยาลัยที่รับผิดชอบการจัดการศึกษา

(๒) นักศึกษาลากิจ ลาป่วยได้ไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของเวลาเรียนแต่ละรายวิชา

(๓) ในกรณีที่ลากิจ นักศึกษาจะต้องได้รับอนุญาต และลงชื่อรับทราบการอนุญาตให้ลา

(๔) การลาป่วยตั้งแต่สามวัน ขึ้นไปต้องมีใบรับรองแพทย์

ข้อ ๓๐ ผู้มีอำนาจอนุญาตให้นักศึกษาลาป่วย และลากิจได้ ดังนี้

(๑) รองผู้อำนวยการวิทยาลัยที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการวิทยาลัย อนุญาตให้ลาได้ครั้งละไม่เกินสามวัน

(๒) ผู้อำนวยการวิทยาลัยให้ลาได้นอกเหนือจาก (๑) แต่ไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา

(๓) คณะผู้อนุญาตให้นักศึกษาลาได้กรณีที่เกิดอำนาจของผู้มีอำนาจการวิทยาลัย

ข้อ ๓๑ การลาพักการศึกษากระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

(๑) ถูกเกณฑ์หรือระดมเข้ารับราชการทหารกองประจำการ

(๒) ได้รับทุนแลกเปลี่ยนนักเรียนระหว่างประเทศหรือทุนอื่นใด ให้ได้รับอนุมัติจากคณะบดีโดยผ่านความเห็นชอบของผู้มีอำนาจการวิทยาลัย

(๓) เจ็บป่วยต้องพักรักษาตัวเป็นเวลานานเกินร้อยละ ๒๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด แต่ไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา โดยมีใบรับรองแพทย์

(๔) มีเหตุจำเป็นส่วนตัวขอลาพักการศึกษาได้ไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย

(๕) การลาพักการศึกษาตาม (๑) นักศึกษาต้องยื่นคำร้องต่อผู้อำนวยการวิทยาลัยภายในเจ็ดวันนับตั้งแต่วันที่เหตุจำเป็นต้องลาพักการศึกษา

(๖) การลาพักการศึกษาตาม (๒) (๓) และ (๔) ให้ปฏิบัติตามข้อ ๒๙ และข้อ ๓๐

(๗) ในกรณีที่นักศึกษามีเหตุจำเป็นต้องลาพักการศึกษาเกินกว่า ๑ ภาคการศึกษา แต่ไม่ติดต่อกันให้ยื่นคำร้องขอพักการศึกษาใหม่ ต่อผู้อำนวยการวิทยาลัยภายในเจ็ดวันนับตั้งแต่วันที่เหตุจำเป็นต้องลาพักการศึกษา

(๘) ในกรณีที่นักศึกษาได้รับอนุญาตให้ลาพักการศึกษาให้นับเวลาที่ลาพักอยู่ในระยะเวลาการศึกษาด้วย ยกเว้นนักศึกษาที่ได้รับอนุญาตตาม (๑) หรือ (๒)

(๙) นักศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้ลาพักการศึกษา เมื่อจะกลับเข้าศึกษาจะต้องยื่นคำร้องขอกลับเข้าศึกษาต่อผู้อำนวยการวิทยาลัยก่อนครบกำหนดการลาพักการศึกษา และชำระค่าใช้จ่ายในการศึกษาตามที่กำหนด

ข้อ ๓๒ ผู้มีอำนาจอนุญาตให้นักศึกษาลาพักการศึกษาได้ ดังนี้

(๑) ผู้อำนวยการวิทยาลัยอนุญาตให้ลาได้ไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา

(๒) คณะผู้อนุญาตให้นักศึกษาลาได้กรณีที่เกิดอำนาจของผู้ผู้อำนวยการวิทยาลัย

ข้อ ๓๓ การให้พักการศึกษา จะกระทำได้ในกรณี นักศึกษากระทำความผิดทางวินัย และได้รับโทษให้พักการศึกษา

ข้อ ๓๔ การลาออกให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ให้นักศึกษายื่นใบลาออกต่อผู้อำนวยการวิทยาลัย โดยความยินยอมของบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง ยกเว้นในกรณีที่เป็นข้าราชการลาศึกษาต่อ หรืออายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์ หรือบรรลุนิติภาวะโดยการสมรส ไม่ต้องให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครองให้ความยินยอมก็ได้

(๒) ผู้อำนวยการวิทยาลัยมีอำนาจในการอนุมัติให้นักศึกษาลาออก และให้มีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยอนุมัติให้ลาออก

(๓) กรณีที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยอนุมัติให้ลาออกตามข้อ ๒๕ (๒) ต้องแจ้งให้คณบดีทราบ และให้คณบดีจัดส่งข้อมูลดังกล่าวให้กองทะเบียนและประมวลผล บันทึกการพ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษาต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕

(ศาสตราจารย์วิจารณ์ พานิช)

นายกสภาสถาบันพระบรมราชชนก